

~~Een sigaar van Van der Donk is naast de specifieke smaak ook te herkennen aan de persnaad die in de lengte over de sigaar loopt. Net als bij de fabricage van kleipijpen, voor zover ze uit een mal geperst worden waar de naad goed te zien is, is ook de persnaad bij de sigaren te zien als deze tussen twee vormplanken onder de pers gezet worden. Na 24 uur worden de sigaren een kwart slag gedraaid en gaan ze nog een aantal uren onder de pers. De sigaren worden dan in kistjes verpakt en gaan enkele dagen de droogkamer in waarna ze voor verzending klaar zijn. Een klein aantal winkeliers (dépositaires) hebben de alleenverkoop van deze bijzondere sigaren. Mevrouw Van der Donk zorgt voor de verzending en onderhoudt het contact met de klanten.~~

~~In een bedrijf met zo'n lange traditie gebeurt natuurlijk ook wel eens iets bijzonders. Een van de mooiste anekdotes gaat over een voorval dat net voor de oorlog plaatsvond. In die tijd werd soms de tabak bespoten met rum; deze sigaren waren in die tijd erg in trek. Jullie raden het al. Een van de knechten werd bij een controle door de meesterknecht laveloos op de grond gevonden. Nadat hij zijn roes had uitgeslagen werd hij op staande voet ontslagen.~~

~~De toekomst voor Van der Donk ziet er weliswaar rooskleurig uit, maar voor de toekomst zullen toch nieuwe en jongere sigarenmakers opgeleid moeten worden. Deze opleiding kost veel tijd en dus ook veel geld en kan alleen binnen het bedrijf zelf gegeven worden.~~

~~*N.B. De sigarenmakerij van Van der Donk ontvangt geen groepen meer, omdat het te veel tijd kost. Maar de toevallige voorbijganger maakt grote kans even een kijkje te mogen nemen. Het smalle steegje doorlopen, rechts van nr.102.*~~

MERKVERVALSING OP DUITSE PIJPEN (I)

door F.Tymstra

Zoals bekend werden Goudse pijpen in het verleden in andere landen nagemaakt vanwege hun kwaliteit en bekendheid. Goudse pijpen werden immers naar alle werelddelen geëxporteerd. Door merkvervalsing probeerden fabrieken een graantje mee te pikken. Bekend zijn de vervalsingen van het merk zelf, meestal op de hiel van de pijp. Minder bekend zijn vervalsingen d.m.v. een etiket of een tekststempel in de steel. Het gaat dan om aanduidingen dat de pijp in Gouda zou zijn gefabriceerd.

Vooraf bij Duitse producten komen we deze vervalsingen tegen in de tijd dat het de Duitse fabrieken het moeilijk hadden (1900-1935). Onlangs kwam ik in het archief stukken tegen waarin een kwestie aan de orde werd gesteld.

Op 26 januari 1923 schreef de **Nederlandsche Vereeniging van Aardewerk-fabrikanten** een brief aan de heer Franz Schwaderlapp die een "Tonwaren"fabriek had aan de Oude Schans 7 in Amsterdam.

Weledele heer,

Van verschillende zyden bereiken mij klachten in den laatsten tyd dat door U in Nederland worden geïmporteerd pypen van Duitsch fabrikaat doch van Gouds model, waarop een blauw etiket is geplakt met de woorden "Pipes de Gouda" hetgeen de onjuiste indruk wekt, dat dit Nederlandsche pypen zyn.

Ik sprak hierover reeds met uw afnemer den heer de Ryk, Kloveniersburgwal, Alhier {grossier in Amsterdam (red.)} die een en ander erkende en dan ook voortaan pypen, van dergelyk opschrift voorzien, niet meer in den handel zal brengen.

Gaarne zal ik omgaand van u vernemen of u dezelfde toezegging wilt doen en znakomen. Tot een mondeling onderhoud ben ik bereid te mynen kantore.

Het antwoord van Franz Schwaderlapp komt op 31 januari. Hij vraagt zich af als de Vereniging dit niet toestaat, hoe het mogelijk is dat een Hollandse pijpenfabriek etiketten op haar pijpen gebruikt met opschrift "Pipes de Paris". Ook vraagt hij zich af waarom het niet verboden is op Hollandse producten benamingen als Keulsch aardewerk, Eau de cologne, Münchener bier e.d. te gebruiken.

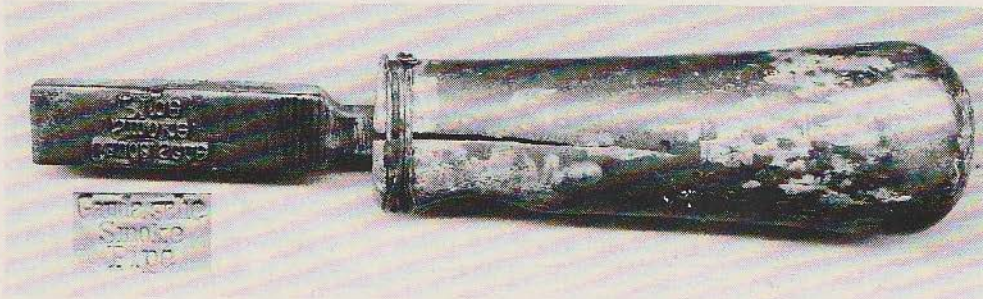
Op 3 februari krijgt hij antwoord. Het is de Vereniging niet bekend dat een Hollandse pijpenfabriek etiketten met "Pipes de Paris" gebruikt. Evengoed zou dat geen recht geven om een dergelijke handelwijze ook te doen. De benaming "Goudsche pypen" is niet te vergelijken met de aangedragen voorbeelden.

Verder is het etiket "Pipes de Gouda" in strijd met de waarheid en valt onder de strafbepalingen van artikel 328 nis, artikel 329 of 337 Wetboek van strafrecht. De Vereniging sommeert de verkoop van deze pijpen te staken omdat er anders acties dreigen in de vorm van een klacht of schadevergoeding.

Op 8 februari schrijft Schwaderlapp dat hij bij zijn mening blijft, maar vindt het geen groot belang welk etiket op de pijp komt te staan. Hij zegt zijn fabriek de opdracht te hebben gegeven een ander etiket te verzorgen.

De vereniging lichtte op 9 februari de firma Goedewaagen in over deze kwestie.

De Duitse firma Klauer uit Baumbach gebruikte een stempel met de tekst GAUDASCHE SMOKE PIPE (een merkwaardige combinatie op een Duitse pijp)

Bron: Streekarchief Hollands-Midden inv.nr. 903-451

Afb: Uit de collectie van de schrijver